

מלתקים אסורים

חאת מאוס קינן

מישחק הזבובים

2 חצר היה מוטל מת. אף אחד לא שם לב, מפני שבימינו אנשים עסוקים מאד איך להרוג את הזמן. אז ככה הוא היה מוטל, מעלה צחנה.

כבר שם איש אחד וראה והח' ליט להודיע לדיירי הבית שבחצר של הבית המשותף מוטל מת. אבל אף אחד לא שמע לו, מפני שהוא לא היה מוסמך להודיע על מקרי מוות.

רק הזבובים ידעו את האמת, והתחילו להתקהל מסביב לגוויה, להקות להקות. הם הסתערו על ה' בית ועל יושביו בקול זמזום מח' ריד. כאשר הגיע האיש לקומה העליונה, מצא שם את כל בני ה' משפחה מתגוננים במחבטים גדו' לים בפני הזבובים. אז הוא נעמד בדלת ואמר: תסלחו לי, אבל ב' חצר מונח מת.

"לך מכאן זאל תפרע עכשיו!" אמרו בני המשפחה, וחבטו איש איש בשבעה זבובים. "אתה לא רואה שאנחנו עסוקים?" "אבל בחצר מונח מת!" אמר האיש, "רציתי להודיע לכם." "מה אתה שם עומד ומפפפט?" כעסה המשפחה, "אולי תיקח מחבט ותעזור לנו להרוג זבובים?" "אבל בחצר..." אמר האיש, ולא יסף עוד. המשפחה תקעה בידו מחבט. אל שאננות ואל פחד. ביהוד לא עמידה מנגד, ומוות לזבובים. וככה הם עומדים שם כולם ביחד, הורגים זבובים בקול ענות, ואם לא מתו הרי הם חיים עד עצם היום הזה.

איש הרוח

איש הרוח נכנס למכונת, או תה קיבל מהקרן האמריקאית להספקת מכוניות לאנשירוח כ' ישראל. במכונית ישב הנהג, ש' סופק לאיש הרוח על ידי הועדה הממשלתית למען אנשי הרוח. ה' מכונית היתה חדשה, מתקן למי' זוג אזורי, שסופק על ידי המפעל לרוח בע"מ.

"לאן?" שאל הנהג. "לאשר ישאך הרוח", ענה איש הרוח במשל ומליצה. הנהג נסע 100 לשעה וחניע ל' בית בן 22 קומות. "זכה לי רגע", אמר איש הרוח, ונכנס לבנין. הוא עלה במעלית עד לקומה ה'13, נכנס מבלי לדפוק בדלת. ליד השולחן ישב איש קרוח, ולפניו ארבעה טלפונים.

"טוב שבאת", אמר הקרוח, ותוך כדי אמירה, לחץ על ארבעה כפתורים ודיבר לתוך ארבעת הטלפונים: "זה בסדר, הוא בא ו' וסגן את הטלפונים." הענין הוא בזה, אמר הקרוח, "אנו זקוקים לחזון. יש לך חזון מוכן?"

"ברוזה או בחרוזים?" שאל איש הרוח. "קצת מזה וקצת מזה", אמר הקרוח. "במקרה יש לי משניהם. אחד חזון קצת ארוך, בערך לחמש שנים, ואחד חזון קצר ואקטואלי, בחרוזים. יש לי גם חזון בינוני בשביל המעמד הבינוני, וגם משא דומה ואבדון נגד חרוצי הלשון."

"טוב מאד", אמר הקרוח, "שיהיה גם בשביל השבוע הבא." "אני זקוק לאינסטלטור", אמר איש הרוח, "המים לא יורדים." "כן כן", אמר הקרוח, "אני יודע מה זה. גם אצלי היה לפני שבוע שלשול בחזון והרופא יעץ לי להזמין אינסטלטור." איש הרוח לקח בתנועה בלתי נראית לעין פיסת נייר קטנה שחוגשה לו, יצא מהחדר בפסיעות מדודות, עקב בצד אגודל, ירד במעלית ונכנס למכונת.

זה קרה לפני שנתיים. האינסטלטור עובד מאז, שמונה שעות ליום, אבל המים עדיין אינם יורדים. הזמינו אפילו מומחה מאמריקה שיברר את סיבות אי הירידה, והוא המליץ על תכנית ניקוז ארצית לשכונת אנשי הרוח. הוא הסביר שהסיבה היא בחוק הכלים השלובים, וככל שגוברת הירידה עולים פני המים, ורוח אלוהים מרחפת על פני המים. אתמול פגשתי את איש הרוח ליד כסית. הוא השמין קצת, אבל הבעת פניו היתה טהורה כמו גוש חמאה. הוא טפח על שכמי בחביבות ואמר: "בלוט בלוט בלוט בלוט."

"בלוט בלוט בלוט בלוט", עניתי לו. "הא הא ו' צחק. "הא הא ו' כמה שאתח מצחיק ומשעשע ו' ישבנו ושתינו קפה הפוך. איש הרוח הפנה אלי את המלצר בתנועה אוטומטית כאשר הגיעה השעה לשלם. "לך יש מזל", אמר לי, "אתה מסתובב לך תמיד, כמו ציפור דרוו." "כן", אמרתי, "יש לי מזל." "זהו זה", אמר איש הרוח, "בחיים צריך מזל. לא כל אחד זוכה להקבר בנתיאון האומה בעודו חי. לפעמים צריך למות בשביל זה." הוא קרא לנהג: "אני הולך לבקר בפנתיאון, לראות את המצבה שלי. הזמנתי אותה אצל גדול פסלי הדור." השנים נעלמו בטרטור עליו. נשארתי לבד, עווב כמו ציפור דרוו.

אביב, שעזבו את מכוניותיהם במרכז הכביש, משכו את מפתחות המנועים וחזרו לבוא המשטרה.

הכל בגלל תמרור. גרם להתפרצות הזעם הספונטאנית תמרור תנועה חדש ומכ' ריק, שהועמד באותו בוקר בפנית הרחובות הגדוד העברי הרציון. נהגי מוניות השירות בקו בתים, שבאו למקום חניהם הקודם, מצאו באותו בוקר את התמרור החדש, כי שהוא נשמר על ידי שוטר. התמרור הכריז על איסור חניה. השוטר איים ברפורט.

"זה כבר היה יותר מדי בשבילנו", הסביר מרכזי קצור, חבר ועד נהגי מוניות השי' רות, "לחברים, נהגי הקו, לא היה היכן לננות. הם הסתובבו בעיר, סיפרו לחברי הארגון על מה שקרה. בשעות הצהריים בש' לה החלטה להשבית את התנועה. החברים היו מיואשים. הם לא חשבו על מה שהם עו' שים. זעם של שנים פרץ החוצה. הכרונו שביטה."

מה שקרה אזור כך, היה ברור מאליו. המשטרה הכריזה על מצב הכן, פיזרה

באותו זמן ייווצר בדעת הקהל העולמית הרושם כי ישראל מוכנה לפשרות ואם לא יסתים העניין בשלום, לא יהיה זה בגלל עקשנותה.

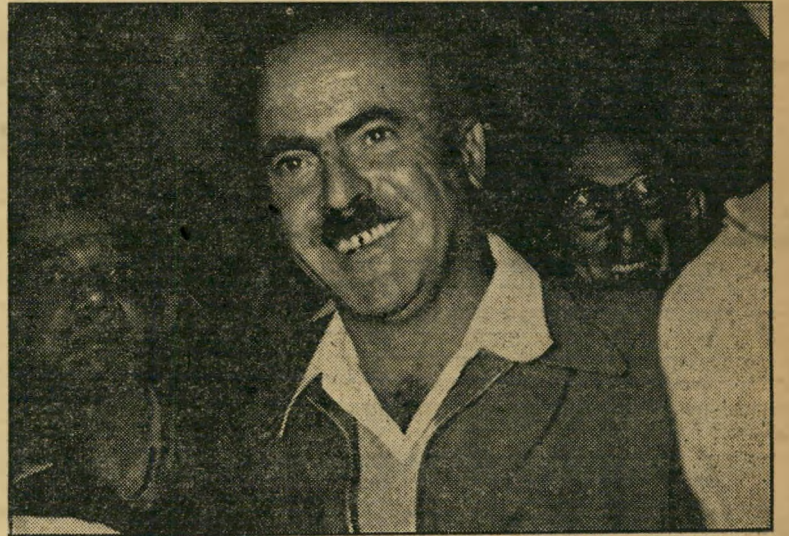
גלילי השיב כי אינו מאמין שזהו תכסיס בלבד וכי, לדעתו, מתכוון ביגיי באמת לקבל את האולטימטום האמריקאי. אלון וברייהודה היו גמישים יותר.

כאשר התכנסה הכנסת לדון בגאום ראש הממשלה, אייפטר היה לדעת איוה משני חלקי הצמרת באחדות העבודה יכריע. אולם דבר אחד היה ברור: המפלגה תקבע את עמדתה הסופית רק לאחר שיהיה ברור כי הצעות אבן לא היו תכסיס פוליטי פיקה, אלא כניעה מוחלטת. ואו, יצטרך דויד בן גוריון למצוא שותפים חדשים לממשלה.

המשק

האזרח משלם

במשק נתמך, הנהגה מסובסידיות ומעמדת מונופולין, קיימת תמיד הנטייה לניפוח ה'

ח"כ אחרות העבודה בן אהרן מעל לראש הכנרים, למנצחים

מנגנון וההוצאות, ללא קשר עם יעילות הייצור. ותמיד משלם האזרח.

דוגמה לכך היא חברת החשמל, שהגיעה לאבסורדים כלכליים מדהימים. מאז ההגבלות כולק, ירדה הצריכה בחשמל ואתה ירדו גם הכנסות החברה. הפתרון הפשוט — הורדת הוצאות הייצור — לא עלה על דעת המנה' לים. למרות שקיימים, לפי אומדן מוסמך, למעלה מ'400 פועלים 50 מהנדסים מיות' רים, לא פוטר איש בגלל הצימצומים בהכ' נסות.

הפתרון נמצא בדרך השיגרתית והבדוקה: העלאת מחירים. וכך, פעמיים תוך חודשיים, העלו תעריפי החשמל. אולם מאחר שגם זה לא הספיק, מעצינים עתה בהגדלת מיכסות החשמל, כאמצעי להגדלת ההכנסות.

מחסור במזל. דוגמה אחרת של אב' סורד כלכלי זה ניתנה השבוע על ידי חברה פרטית לחלוטין, חברת נשר למלט. מנהליה החליטו כי מתח דחוקים אינו מספיק לכסות את הוצאותיהם, השמיעו רמזים על צמצומים ופיטורים, אם לא תאושר להם העלאת מחיר' רים של 4%. מאחר שהמפעל מעסיק 605 פועלים ואין איש רוצה בצירופם למתנה המובטלים, ידעה ההנהלה כי יש לה קלף חזק בידיה.

כדי לתת דחיפה לדיון בבקשותיה להע' לאת מחירי תוצרתה, צימצמה ההנהלה את היקף הייצור של שני מפעליה, ברמלה וב' חיפה, במידה שגרמה למחסור חמור בשוק המלט. מחיר הטונה טיפס בהתמדה בשוק, הגיע ל'84 ל"י הטון. אילו נמשכה ההאטה, היתה גורמת להאמרת מחירים גדולה עוד יותר ולזעזועים רציניים בענף הבניה.

על כן הודרו השבוע ההסדרות וה' ממשלה, הודיעו על כניעתן לדרישות נשר. כלומר: משלם המסים יכסה את הפסדיו של המפעל הפרטי — גם אם אינו קונה אפילו קילוגרם אחד של מלט.

משטרה

קאריירה נדירה

הקציין דוב נדיר היה תוצרת מובהקת של משטרת ישראל. הממונים עליו, אנשי הצמ' רת שהשתלטה על המשטרה עם קום המדי' נה, אהבו להצביע עליו כעל טיפוס מובהק של הרוח הצעיר והעולה תחת השגחתם, ש' נועד לתפוס את מקומם של אנשי המנדט השנואים עליהם.

כשעלה נדיר לארץ, עוד היה שמו נדיר' מן הימים היו ימי מלחמת העצמאות, ועל כל עולה צעיר היה להתגייס לצה"ל. היתה כל אפשרות אחת להיפטר מחובה בלתי

תחבורה

הבן הבלתי חוקי

טור ארוך של מכוניות ניצב בשבוע שעבר לאורך רחוב אלנבי בתל אביב. אלפי אזרחים שמיתרו לבתיהם בחורם מעבודתם, נטשו את האוטובוסים, המשיכו דרכם ברגל. העיר כולה הפכה לפקק תנועה ענקי. גרמו לפקק זה 450 נהגי מוניות השירות בתל-